

In memoriam Dr. Detre Zoltán (1950-2024)

Dr. Detre Zoltán, a Magyar Traumatológus Társaság volt elnöke, az Észak-budai Szent János Centrumkórház Traumatológiai és Kézsebészeti Osztályának nyugalmazott osztályvezető főorvosa hosszú betegség után, 74 éves korában 2024. december 30-án elhunyt.

1950-ben született Budapesten, 1974-ben a Semmelweis Egyetemen szerzett diplomát, 1998-ban a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen okleveles egészségügyi menedzser lett. Patológiából, traumatológiából, majd ortopédiából szakvizsgázott. 1974–1983 között a Semmelweis Orvostudományi Egyetem II. sz. Patológiai Intézetében egyetemi tanársegédként, majd 1983–2001 között az Országos Traumatológiai Intézetben dolgozott, utóbbiban főigazgató helyettes lett. 1984-ben orvostudományok kandidátusa címet szerzett. 2001-től 2013-ig, nyugdíjazásáig vezette a Fővárosi Önkormányzat Szent János Kórház Traumatológiai és Kézsebészeti Osztályát. Osztályvezetőként számos új műtéti eljárást vezetett be. Sok fiatal baleseti sebész vált a keze alatt tapasztalt szakorvossá.

Nyugdíjazása után is aktívan részt vett a betegellátásban, az Észak-budai Szent János Centrumkórház Traumatológiai és Kézsebészeti Osztály munkájában, illetve irányította a medikusok oktatását. 2013-tól 2018-ig orvosigazgató-helyettes volt.

A Semmelweis Egyetemen a graduális és a posztgraduális oktatásban is aktívan részt vett. 69 könyvfejezetnek és 65 tudományos közleménynek volt szerzője. Konferenciákon 246 előadást tartott. Két évig volt a Magyar Traumatológus Társaság elnöke, 4 évig a titkára. A Traumatológus Szakmai Kollégiumnak is tagja volt. Számos tanulmányúton vett részt, Bécsben, Londonban, Párizsban és az Egyesült Államokban. Kitüntetései között szerepel a Magyar Traumatológus Társaság Lumniczer Díja és az Észak-budai Szent János Centrumkórház Semmelweis Gyűrűje.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Forrás: <https://mtrauma.hu/elhunyt-dr-detre-zoltan/>

Prof. Dr. Nemes György (1934-2025)

A modern magyar baleseti sebészet első nagy generációjának egyik utolsó képviselőjétől, kiváló orvostól és nagyszerű embertől búcsúznak szerettei, kollégái, betegei.

1934. október 7-én született Tácon. Orvosi diplomáját 1959-ben vette át a Budapesti (később Semmelweis) Orvostudományi Egyetemen. Közben, mint számos medikus társa, 1956. október 23-án a Gólyavárban részt vett az orvostudományi oktatás vitájában, ahonnan együtt csatlakoztak a Műegyetem hallgatóinak a tüntetéséhez. Amikor kora este a Magyar Rádió székházánál a békés demonstráció fegyveres összecsapásba fordult, aminek egyre több sérülte szorult ellátásra, elindult a közeli II. sz. Sebészeti Klinikára, hogy segítsen. IV. éves hallgatóként minden munkát elvégzett, amit tudott, és amikor már a mentőautók se mertek vagy tudtak elindulni, akkor a környékbeli sérülteket ők, az orvostanhallgatók hordággal vitték be a klinikára, vállalva a közvetlen életveszélyt.

1964. október 1-től kezdett el dolgozni az Országos Traumatológiai Intézetben. Általános sebészetből 1964-ben, baleseti sebészetből 1967-ben szakvizsgázott. Éppen jókor érkezett, hogy tanúja és aktív résztvevője legyen a baleseti sebészet operatív szakmává fejlődésének, amelyet 1963-ban indított el szervezett formában a Svájci AO Társaság. Végigjárta a szakmai „ranglétrát”, és már gyakorlott szakorvosként mehetett Angliába dolgozni, ahol két évet töltött. Mi, fiatalabbak csodálkozva hallgattuk a beszámolóit az angolszász ortopéd-traumatológia fejlődéséről, a brit egészségügyi rendszerről. Valósággal ablakot nyitott számunkra egy olyan orvosi kultúrára, amit addig nem ismerhettünk. Visszatérése után kapcsolódott be a Magyar Autóklub balesetmegelőzési tevékenységébe, itt is úttörő munkát végezve. Kandidátusi disszertációját is a közlekedési balesetek tárgykörében írta. Az Autóklub javaslatára kérte fel a magyar kormány az akkor induló Forma–1 autóverseny orvosi ellátásának megszervezésére. Az 1986 nyarán elinduló „Formula–1 Magyar Nagydíj” fényes szakmai és diplomáciai sikert hozott. A vasfüggöny mögött elsőként tudtunk ilyen rendezni, és ennek komoly előfeltétele volt a megfelelő egészségügyi biztosítás. Okosan berendezett ambulancia, shocktalanító, életmentő lehetőségek, mentőhelikopter leszállóhely, és a „safety car” magyar kivonuló orvosa olyan rendszer volt, ami kivívta a külföldi szakemberek elismerését.

Szakmai pályáját a Sporttudományi Egyetemen folytatta, immár professzori kinevezéssel. Életében és pályáján a következő hatalmas váltás az volt, amikor elvállalta a Békés Megyei Réthy Pál Kórház baleseti osztályának vezetését. Sikerült a „Viharsarok” baleseti ellátását olyan színvonalra hozni, amire az ott élőknek már nagyon nagy szükségük volt. Jellemző rá, hogy innen, a „végvári harcokból” tudott elindítani egy országos jelentőségű kezdeményezést, a Magyar Lábsebészeti Társaság megalapítását. Az ember egyik legkitettebb testtájának, a lábnak a betegségeivel több szakma foglalkozik. Integrálni ezek tudását, módszereit rendkívül aktuális volt. A Társaság lassan 30 éve minden évben tart kongresszust, számos külföldi orvos részvételével. A mai nevén már Magyar Podiatriai Boka és Lábsebészeti Társaság örökös elnökének választotta az alapítóját, Nemes György professzort.

Nyugdíjba vonulása után se szakadt el a szakmai munkától. Szentendre és környéke szakorvosi rendelőintézetében a SZEI-ben 87 éves koráig dolgozott, a kollégák és betegek tiszteletétől, szeretetétől övezve.

2024 őszén még átvehette vas diplomáját a Semmelweis Egyetem rektorától, 90. születésnapján szerető családja mellett még Szentendre polgármestere is köszöntötte, tolmácsolva a város és a betegek háláját.

Most pedig fájó szívvel búcsúzzhatunk egy nagyszerű embertől, kitűnő orvostól, akire a családján kívül kollégák százai és betegek ezrei fognak még sokáig emlékezni.

Forrás: Weborvos, Dr. Szepesi András

Elhunyt Prof. Dr. Rigó János (1928–2025)

Életének 97. évében, 2025. június 6-án elhunyt *Prof. Dr. Rigó János*, a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar Ortopédiai és Traumatológiai Tanszék emeritus professzora, az egykori Ortopédiai Klinika nyugalmazott igazgató helyettese. Halálával a magyar és a nemzetközi ortopéd közösség meghatározó alakja távozott, aki a Debreceni Egyetem Ortopédiai Klinikájának alapító tagja volt.

Rigó János 1928. november 29-én született Rimaszécsen, az akkori Csehszlovákia területén. Középiskolai tanulmányait Sárospatakon végezte, ahová, mint szegény sorsú falusi gyermek, tehetségvizsgával került, és nyolc éven át teljes ellátásban, tandíjmentességben részesült.

Egyetemi tanulmányait Debrecenben végezte, 1954-ben szerzett orvosi diplomát „summa cum laude” jelzéssel. 1954-től 1960-ig a Debreceni I. sz. Sebészeti Klinikán dolgozott. 1958-ban sebészetből, 1960-ban baleseti sebészetből, 1962-ben ortopédiából szakvizsgázott. 1960-ban az újonnan alakult Ortopédiai Klinikára került, mivel érdeklődése az ortopédia és a traumatológia felé irányult. *Pap Károly* professzor irányítása alatt behatóan foglalkozott a törésgyógyulást befolyásoló funkcionális és biológiai tényezőkkel. A klinikán az igazgató-helyettesi teendőket végezte, illetve 1998-ig a klinika balesetsebészeti részlegének vezetője volt.

Szakmai látókörét Linzben, Rostockban és Lublinban tett tanulmányútjai során szélesítette. 1975-ben docensi, 1993-ban professzori, 1999-ben professor emeritus-i kinevezést kapott. 1980–1985. között megyei ortopédiai szakfőorvosi feladatokat látott el. 1973-ban védte meg kandidátusi disszertációját „Segmentális és biológiai tényezők a törésgyógyulásban” címmel. Disszertációját később kibővítve, „Funkcionális töréskezelés” címen, könyv formájában is megjelentette. 1980-tól 1987-ig a mozgásszervi traumatológiát oktatta és vizsgáztatta. Egyik szerzője az 1995-ben megjelent „Ortopédia” tankönyvnek. Társ szerzője a „Negyvenéves a magyar traumatológia” című könyvnek.

Tagja volt az Ortopédiai Társaság Vezetőségének és a Dollinger Emlékbizottságnak. Számos bel- és külföldi ortopédiai és traumatológiai kongresszuson szerepelt előadással.

Kitüntetései:

Kiváló munkáért (1998)

Pro Sanitate (1991)

Dollinger-emlékérem (1994)

Rigó Professor Úr áldozatos munkájával, szorgalmával, kedélyes modorával elnyerte mind a kollégák, mind a betegek megbecsülését és szeretetét. Amíg ereje engedte, rendszeresen bejárt a klinikára, részt vett az intézet életében, eljárta a tudományos és társasági rendezvényekre is. 90 éves korában még jó erőben és teljes szellemi frissességben köszönthettük a születésnapján. Betegségét méltósággal és türelemmel viselte.

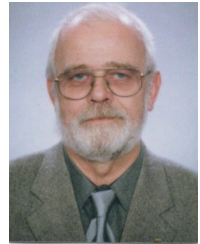

Életútja, szakmai és emberi hozzáállása, erkölcsi tartása mindannyiunk előtt örök érvényű példaként áll.

Forrás: <https://ortopedtarsasag.hu/hirek.aspx?nid=138126>

Dr. Király Géza (1944-2025)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy *Dr. Király Géza* Főorvos Úr hosszantartó betegségben 2025. július 19-én elhunyt. *Dr. Király Géza* 1944. április 4-én született Szombathelyen. 1969. szeptember 12-én szerzett orvosdoktori diplomát a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen. A diploma megszerzése után pályakezdő orvosként került kinevezésre a Petz Aladár Egyetemi Oktató Kórház Baleseti Sebészeti Osztályra. 1973-ban sebészetből sikeresen szakvizsgázott, ezt követően alorvosi kinevezést nyert. 1975-ben ráépített szakképesítést szerzett baleseti sebészetből.

Munkáját kezdettől fogva jó elméleti felkészültséggel, magas szakmai színvonalon végezte. Érdeklődése 1978-ban a kézsebészet felé irányult, több esetben vett részt ilyen témájú továbbképzésen és előadásokat tartott tudományos kongresszusokon. 1984. június 1-jén a Baleseti Sebészeti Osztályon belül működő Kéz- és Mikrosebészeti részlegnek vezetésére kapott megbízást, és ezzel egyidejűleg adjunktusi kinevezést nyert. Irányítása alatt a Kézsebészeti részleg kiemelkedő munkát végzett, az új műtéti eljárások bevezetésében elért eredményeik hamarosan országosan elismertté váltak.

1987. április 1-től főorvosi kinevezést nyert. 1991-ben főigazgató főorvos általános helyettesi feladataira kapott megbízást. 1994-ben harmadik szakvizsgaként kézsebészetből is kiváló eredménnyel szakvizsgázott. 1988. január 1-től a kézsebészeti ellátás az önállóvá vált Kézsebészeti Osztályon folytatta további eredményes tevékenységét, melynek osztályvezetője *Dr. Király Géza* főorvos lett. A Kézsebészeti Osztály önállóvá válásakor tartott avató ünnepségen Dr. Renner Antal professzor, a Magyar Kézsebészeti Társaság elnöke kifejtette, hogy a magyarországi kézsebészet a legjobb, európai átlag felett áll akár a szervezés, akár az oktatási színvonal szempontjából.

A kézsebészet területén elért eredmények tették lehetővé, hogy az európai szövetség hazánkat nevezte ki a földrajzi régió továbbképző központjának. Az előbbieken vázolt sikerek és eredmények elérésében a Petz Aladár Egyetemi Oktató Kórház Kézsebészeti Osztálya a régióban – nyugati fekvése miatt – előkelő helyet foglal el. *Dr. Király Géza* Kézsebészeti Osztályvezető főorvos, általános igazgató helyettes nevéhez fűződik, hogy Magyarországon Ő végzett harmadikként nagy végtagi replantációt.

1998-ban kiváló munkáért dícséretet, 1999-ben miniszteri dícséretet, 2001-ben Nyári László Nívó díjat, 2007-ben a Magyar Traumatológus Társaságtól a legnagyobb szakmai elismerést, a Lumnitzer díjat érdemelte ki, 2024-ben kiváló dolgozó kitüntetést kapott. 2025-ben kórházunk dr. Petz Lajos életműdíjjal ismerte el munkásságát.

Dr. Király Géza 50 előadást tartott különböző hazai és nemzetközi tudományos konferenciákon és 8 közleménye jelent meg különböző évkönyvekben.

A Magyar Traumatológus Társaság és a Magyar Kézsebészeti Társaság vezetőségi tagja volt.

Dr. Király Géza munkájában, magatartásában és a betegekkel való törődésben igényes volt, amelyet munkatársaitól is megkövetelt, illetve elvárt. Elve „A munka keze az emberi kéz, s ez a kéz minden törődést megérdemel.”

Emlékét kegyelettel őrizzük!

**A Traumatológiai, Ortopédiai és Kézsebészeti Osztály dolgozói
és a Petz Aladár Egyetemi Oktató Kórház vezetése**